

DECYZJA DELEGOWANA KOMISJI (UE) 2024/872

z dnia 14 marca 2024 r.

w sprawie przedłużenia tymczasowej równoważności systemu wypłacalności obowiązującego w Stanach Zjednoczonych, mającego zastosowanie do zakładów, których siedziba znajduje się w tym państwie trzecim, z systemem ustanowionym w tytule I rozdział VI dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 227 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji delegowanej Komisji (UE) 2015/2290 ⁽²⁾ stwierdzono, że system wypłacalności obowiązujący między innymi w Stanach Zjednoczonych i mający zastosowanie do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji z siedzibą w tym państwie trzecim należy uznać za tymczasowo równoważny z systemem ustanowionym w tytule I rozdział VI dyrektywy 2009/138/WE. Tę tymczasową równoważność przyznano na okres 10 lat począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r. W art. 227 ust. 6 akapit drugi dyrektywy 2009/138/WE przewidziano możliwość przedłużenia tymczasowej równoważności na kolejne 10-letnie okresy, pod warunkiem że kryteria określone w art. 227 ust. 5 tej dyrektywy są nadal spełnione i z zastrzeżeniem przyjęcia w tym celu aktu delegowanego Komisji. Ponadto Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych („EIOPA”) ma wspierać Komisję w podejmowaniu takiej decyzji.
- (2) Władze Stanów Zjednoczonych i organy Unii prowadzą regularny dialog w celu poprawy wzajemnego zrozumienia swoich systemów regulacyjnych i nadzorczych w dziedzinie ubezpieczeń. Z tego dialogu oraz ze wsparcia udzielonego przez EIOPA wynika, że system wypłacalności obowiązujący w Stanach Zjednoczonych nadal spełnia kryteria, o których mowa w art. 227 ust. 5 dyrektywy 2009/138/WE.
- (3) Zakłady ubezpieczeń w Stanach Zjednoczonych muszą przestrzegać obowiązujących przepisów dla każdego stanu, w którym wystawiają polisy ubezpieczeniowe, a nadzór ubezpieczeń sprawują niezależne stanowe organy nadzoru działające pod auspicjami stanowych komisarzy ubezpieczeniowych. Podstawą stanowych wymogów adekwatności kapitałowej jest opracowana przez krajowe stowarzyszenie komisarzy ubezpieczeniowych (NAIC) modelowa ustawa o kapitale mierzonym ryzykiem (RBC), która została przyjęta przez wszystkie stany. Standardowa formuła w ramach systemu RBC obejmuje najbardziej istotne rodzaje ryzyka dla każdego podstawowego rodzaju ubezpieczenia (ubezpieczenie na życie, ubezpieczenie majątkowe, ubezpieczenie wypadkowe, ubezpieczenie zdrowotne), dopuszczając stosowanie modeli wewnętrznych w odniesieniu do konkretnych produktów i modułów ryzyka. RBC oblicza się przez zastosowanie różnych współczynników do różnych składników aktywów, a także składek, roszeń, kosztów i rezerw. Istnieją cztery poziomy ilościowych wymogów kapitałowych, w przypadku których organy nadzoru dokonują różnych interwencji: działania na szczeblu przedsiębiorstw, działania regulacyjne, dozwolone działania kontrolne oraz obowiązkowe działania kontrolne. System obowiązujący w Stanach Zjednoczonych przewiduje przeprowadzaną przez zakłady ubezpieczeń ocenę ryzyka i wypłacalności (tzw. własną ocenę ryzyka i wypłacalności) porównywalną do oceny ryzyka ustanowionej w dyrektywie 2009/138/WE. Jeżeli chodzi o sprawozdawczość i przejrzystość, w Stanach Zjednoczonych obowiązują ujednolicone wymogi w zakresie sprawozdawczości, obejmujące głównie: działalność i wyniki, profil ryzyka, stosowane metody wyceny i założenia, wymogi kapitałowe i zarządzanie. Sprawozdania finansowe, w tym opinia aktuarialna i oświadczenie biegłego rewidenta, są podawane do wiadomości publicznej. Stanowi komisarze ubezpieczeniowi mogą udzielać zagranicznym organom nadzoru poufnych informacji, pod warunkiem że ich odbiorca zobowiąże się do zachowania poufności tych informacji. Stanowi komisarze ubezpieczeniowi mogą również zawierać umowy o wymianie i wykorzystywaniu poufnych informacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>.

⁽²⁾ Decyzja delegowana Komisji (UE) 2015/2290 z dnia 5 czerwca 2015 r. w sprawie tymczasowej równoważności systemów wypłacalności obowiązujących w Australii, Brazylii, Kanadzie, Meksyku i Stanach Zjednoczonych i mających zastosowanie do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, których siedziba znajduje się w tych państwach (Dz.U. L 323 z 9.12.2015, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_del/2015/2290/oj).

- (4) Podpisano kilka protokołów ustaleń w sprawie wymiany informacji między unijnymi organami nadzoru a stanowymi departamentami ubezpieczeń. Od czasu przyjęcia decyzji delegowanej (UE) 2015/2290 kolejne jedenaście stanów USA stało się sygnatariuszami wielostronnego protokołu ustaleń Międzynarodowego Stowarzyszenia Organów Nadzoru Ubezpieczeniowego. Zasady dotyczące poufności oparte na modelowej ustawie opracowanej przez NAIC są włączone do ustawodawstwa stanowego i zobowiązują stanowe organy nadzoru i ich personel do zachowania poufności informacji uzyskanych od zagranicznych organów nadzoru.
- (5) Na podstawie wsparcia udzielonego przez EIOPA oraz w świetle wymogów dotyczących wypłacalności mających zastosowanie w Stanach Zjednoczonych nie ma wątpliwości, że kryteria określone w art. 227 ust. 5 dyrektywy 2009/138/WE są nadal spełniane przez obowiązujący w Stanach Zjednoczonych system wypłacalności mający zastosowanie do zakładów, których siedziba znajduje się w tym państwie trzecim. Należy zatem przedłużyć stwierdzoną w decyzji delegowanej (UE) 2015/2290 tymczasową równoważność systemu wypłacalności z systemem ustanowionym w tytule I rozdział VI dyrektywy 2009/138/WE. Komisja może jednak w dowolnym momencie dokonać szczegółowego przeglądu, jeżeli rozwój sytuacji – w tym sytuacji międzynarodowej – spowoduje konieczność ponownej oceny równoważności stwierdzonej w niniejszej decyzji. Takie regularne lub nadzwyczajne przeglądy mogą prowadzić do zmiany lub uchylenia niniejszej decyzji. W związku z tym Komisja powinna w dalszym ciągu monitorować, przy wsparciu EIOPA, ewolucję systemu wypłacalności obowiązującego w Stanach Zjednoczonych oraz spełnianie warunków, na podstawie których przyjęto niniejszą decyzję.
- (6) Aby zapewnić unijnym przedsiębiorstwom niezbędną pewność prawa, decyzje przedłużające tymczasową równoważność należy przyjmować z dużym wyprzedzeniem, zgodnie z praktyką Komisji. Niniejsza decyzja dotyczy Stanów Zjednoczonych ze względu na fakt, że Komisja posiada wszystkie informacje niezbędne do przedłużenia tymczasowej równoważności systemu wypłacalności obowiązującego w tym państwie trzecim z systemem ustanowionym w tytule I rozdział VI dyrektywy 2009/138/WE. Komisja rozpocznie proces przedłużania okresu obowiązywania decyzji w sprawie tymczasowej równoważności w odniesieniu do pozostałych państw trzecich i podejmie ostateczną decyzję w sprawie poszczególnych przedłużeń po otrzymaniu od EIOPA ocen odpowiednich państw trzecich,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

System wypłacalności obowiązujący w Stanach Zjednoczonych i mający zastosowanie do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, których siedziby znajdują się w Stanach Zjednoczonych, nadal uznaje się za tymczasowo równoważny z systemem ustanowionym w tytule I rozdział VI dyrektywy 2009/138/WE.

Artykuł 2

Przedłużenie tymczasowej równoważności przyznaje się na okres od dnia 1 stycznia 2026 r. do dnia 31 grudnia 2035 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 marca 2024 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN